

Geachte voorzitter, commissie,

Meerdere keren heeft de Wijkraad Bloemhof aandacht gevraagd voor de hoge dichtheid van opvangvoorzieningen in onze Wijk. De laatste keer voelden wij ons als Wijkraad door het College en ook wel door uw raad onheus weggezet.

Alsof wij willen dat vanaf de ene dag op de andere mensen, afhankelijk, van een opvangvoorziening, op straat gezet worden om hun leven verder onder de brug te slijten. Dat wil niemand. Ook wij niet. Sterker nog, ook wij vinden dat er plek voor opvang in onze wijk is. Wat wij vragen is om deze opvang in evenwicht te brengen met de draagkracht van de Wijk.

Zoals u ongetwijfeld weet voert Bloemhof helaas veel verkeerde lijstjes aan. Het lijstje waarbij wij zeker bovenaan staan is dat van het aantal opvangvoorzieningen. Maar liefst 7 HBD-voorzien zijn er binnen de grenzen van onze wijk. Tel daarbij nog eens 2 satellieten van één van deze voorzieningen plus en vijftal WZL-voorzieningen. Deze bevinden zich wel in onze wijk, maar staan niet op dit lijstje. Dat is de opvang in onze wijk, 14 stuks in totaal, geconcentreerd rond de Strevelsweg en vooral gericht op de moeilijkste doelgroepen. Een enorme opgave die onze pet zwaar te boven gaat.

Maar daarmee is het plaatje nog niet compleet. Behalve de opvang biedt Bloemhof ook nog onderdak aan grote groepen mensen die vanuit instellingen weer in de wijk geplaatst worden om hun leven weer op te pakken. Soms met en soms zonder begeleiding. Als begeleiding in het spel is laat die het vaak afweten. Het zijn er honderden, maar het exacte aantal moet ik u verschuldigd blijven, dat overzicht heeft niemand. Woningbouwverenigingen bevestigen dit, maar weten het ook niet. Nogmaals, het gaat onze pet zwaar te boven!

Wat levert dit Bloemhof op? Veel overlastsituaties en negatief sentiment. Een grote druk op de hulpverlening en voorzieningen. Spanningen op straatniveau. Bewoners zijn het zat dat zij zich onprettig voelen in hun eigen straat wanneer een verwarde persoon van wal steekt. Bloemhof is een wijk waar met grote regelmaat grote veiligheidsincidenten plaatsvinden. Deze zijn echt niet allemaal verbonden met die huisvesting, maar voor bewoners telt het wel op. Ook de politie en de handhavers spreken over de druk die deze situatie op hen legt. Ook voor hen gaat dit hun pet zwaar te boven!

Maar behalve de overlast en spanningen is er nog een belangrijk gevolg van deze concentratie. De mensen in de voorzieningen en die mensen die vanuit instellingen de wijk in geplaatst worden blijven steeds in hetzelfde milieu hangen. Zij komen niet meer los uit de wereld waaruit iedereen wil dat ze ontsnappen.

Dit heeft de wijkraad Bloemhof nu al verschillende malen geprobeerd bespreekbaar te maken, zonder succes en zonder dat het college of de raad het totale plaatje ook daadwerkelijk in ogenschouw nam. Onze laatste poging sneuvelde op wonderbaarlijke wijze toen wij in ons wijkakkoord vroegen om een gesprek, let wel een gesprek, over het op termijn verminderen van het aantal HBD-voorzieningen. Wij vroegen niet om onmiddellijke sluiting, het direct dichtgooien van een voorziening, wij vroegen een gesprek om te praten over het op termijn in evenwicht brengen van het aantal voorzieningen in de wijk met de draagkracht van de wijk. Deze revolutionaire actie, het aangaan van het gesprek, werd als onmogelijk gezien. Ja, een gesprek wilde men wel, maar dit gesprek moest alleen geen doel hebben. Kortom, een ambtelijke 'check of the box', zodat men zichzelf op de borst kon kloppen dat er is 'geparticipeerd' met de Wijkraad. Ik kan u vertellen: de Wijkraad Bloemhof is geen trekpop van de gemeente, maar heeft als doel om de bewoners te vertegenwoordigen.

De Wijkraad Bloemhof is zwaar teleurgesteld hierover. Het gesprek is niet mogelijk omdat 'Besluiten ten aanzien van huisvesting van kwetsbare Rotterdammers is voorbehouden aan het college en valt buiten het mandaat van de wijkraad. De verdeling van deze voorzieningen wordt op centraal-stedelijk niveau afgewogen en bepaald. Met andere woorden het gesprek is niet mogelijk omdat Wijkraden er niet over mogen besluiten....Echt niet te geloven....Wijkraden besluiten namelijk nergens over...dus hier zegt het college dat Wijkraden nergens over mee mogen praten omdat ze nergens over besluiten. Dat is dan mooi geregeld. Waarom bestaan de wijkraden dan?!

Alsof een gesprek nodig zou zijn als de Wijkraad er over zou mogen besluiten.

Dan zouden we namelijk zelf wel de besluiten nemen die passen bij een Leefbaarder Bloemhof en een Leefbaarder Rotterdam.

Wat wij nu aan de raad vragen is om te bewerkstelligen dat dit gesprek wel gevoerd gaat worden met het totale kaartje van Bloemhof voor ogen. Dat de raad het college naar de gesprekstafel stuurt, of dat de raad zelf dat gesprek met het college over onze wijk aangaat. Dit is gewoon een gezocht antwoord om een moeilijk gesprek uit de weg te gaan. Net zoals de wethouder inmiddels sinds december de belofte om een vlekkenkaart naar de raad te sturen open heeft staan. Zal hij dat ooit doen? Dat vraagt lef. Zoals het nu gaat, daar wordt Bloemhof, daar wordt Rotterdam, niet beter van. Het is gewoon laf. En het draagvlak voor de hulp aan zwakkeren in onze samenleving wordt hiermee rustig verder afgekalfd. We staan er met z'n allen bij, en kijken ernaar. Tot zover!